

SUGGERIMENTS PER RECATALANITZAR EL NOSTRE PAIS

USARE EL CATALÀ O FARE QUE S'USI:

Formularis oficials adreçats a l'ajuntament, Generalitat,...	Actes religiosos
Propaganda sindical o política (oc-tavetes, cartells, ...)	Actes esportius
Convocatòries d'assemblees de socis	Comunicacions escolars
Rotulació de llocs públics (carrers, senyalitzacions, ...)	Explicacions sobre articles de con-sum
Menús al restaurant	Catàlegs (comercials, artístics, ...)
Peticions de permisos (construcció, ...)	Comunicacions internes de les empre-ses
Receptes	Relacions laborals
Hores de visita	Relacions amb l'administració (ajun-tament, tribunal, ...)
Dossiers clínics	Textos de contactes

CATALUNYA AVUI

Un Onze de Setembre més. Una Catalunya en plena ebullició, que lluita per trobar la seva identitat amb tensions i esforços. Hem caminat unes passes des d'aquella època que tots alhora demanàvem un Estatut, un reconeixement de la nostra identitat de poble. Malgrat que no sempre he estat d'acord amb la política de l'ex-president de la Generalitat Josep Tarradellas, reconec, amb tot, que la seva obsessió per la unitat en aquests moments encara seria vàlida. No hem pas aconseguit tant com per permetre'ns el luxe de barallar-nos. Al menys, fins a les properes eleccions, Catalunya, o millor dit el govern de Catalunya, hauria de ser la força de tots els partits polítics i de totes les entitats que tenen un pes important a casa nostra.

Com em deia un dia el senador Ferrer, el nostre enemic polític és Madrid. Des del govern central hi ha por vers Catalunya. I aquesta por és tradueix en un fre constant a qualsevol iniciativa que des d'aquí es porta a terme. Recordo aquella època del "boom" turístic, en què Catalunya, sense cap ajut de Madrid, aconseguia crear una infraestructura i atreure molta més gent que altres llocs de l'Estat, on s'hi abocaven els diners a cabassats. També sense gairebé cap ajut i sí molts impostos, Catalunya s'anava industrialitzant gràcies a una iniciativa privada amb moltes idees i ganes de tirar endavant.

No ens enganyem pas. Des del govern central lluitaran contínuament perquè la Generalitat no sigui més que una delegació dels diversos ministeris, que administri i porti a terme les directrius centrals. Contra això, cal que tots anem units i no perdem el temps amb picabaralles que fan fregar les mans als Martín Villa i companyia. M'explicaven una vegada una anècdota que em sembla molt significativa del que pot passar aquí. Dos cotxes es varen enganxar al mig d'un carrer

i els conductors, enfurismats, discutien i s'acusaven mútuament de no haver sabut evitar l'accident. I mentrestant, al mig dels dos cotxes hi havia un home esclafat que s'estava morint. Això és el que hem d'evitar. Entenc que cada partit ha d'intentar aconseguir els seus objectius i la lluita política és bona i necessària. Però ... primer Catalunya, com el deia el "Punt Diari" a la seva portada de l'11 de Setembre.

Darrerament, tot llegint la premsa de Madrid, ens adonem que hi ha una campanya sistemàtica de descrèdit de Catalunya, s'exageren les declaracions dels polítics i ens titllen tots de separatistes. Des de Catalunya no podem caure en la seva trampa donar-los arguments per a les seves campanyes. No puc acceptar que un polític, i poso un exemple, acusi l'altre de boig perquè no està d'acord amb les seves opinions. No és aquesta la política que necessita Catalunya.

Cap més any no hem de passar un Onze de Setembre com el d'enguany. Mentre els partits feien la seva guerra particular, la gent "passava", estirada a la platja, tot aprofitant l'estiu que s'acabava. Cap partit no es va preocupar que els balcons i finestres fossin plens de senyeres. No es varen organitzar actes, amb excepcions honroses, que atraguessin el poble a viure la Diada. Si un dia a l'any tot Catalunya ha de ser una sola veu és el de la Diada, el de la nostra festa nacional. Només així entendran des de Madrid que som una nació i que només podem viure tots en pau si es respecten les realitats de cada nacionalitat i de cada regió.

Josep COLLELLEDMONT

Periodista